

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Sezione Prima bis ze dne 22. dubna 2004 ve věci Consorzio G.f.M. proti Ministero della Difesa a Società Coop.a.r.l. „La Cascina“ a Zilch s.r.l.

(Věc C-228/04)

(2004/C 190/18)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Sezione Prima bis (Itálie) ze dne 22. dubna 2004 ve věci Consorzio G.f.M. proti Ministero della Difesa a Società Coop.a.r.l. „La Cascina“ a Zilch s.r.l., které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 2. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Sezione Prima bis žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Musí být čl. 29 první pododstavec písm. e) a f) směrnice Rady 92/50/EHS⁽¹⁾ ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, jednalo-li se pouze o tato ustanovení, vykládán v tom smyslu, že kde zákonodárce Společenství používá větu „který nesplnil povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení podle právních předpisů státu, v němž je usazen, nebo podle právních předpisů státu žadavatele“ nebo větu „který nesplnil povinnosti vztahující se k placení daní a poplatků podle právních předpisů státu žadavatele“, bylo jeho úmyslem odkazovat pouze a výlučně na situaci, kdy dotyčná osoba ke dni uplynutí lhůty stanovené pro podávání žádostí o účast na výběrovém řízení (nebo kdykoliv před zadáním zakázky) splnila tyto povinnosti úplným a včasným zaplacením?
- 2) Musí být v důsledku toho prováděcí vnitrostátní italský právní předpis (čl. 12 písm. d) a e) vládního nařízení s mocí zákona č. 157 ze dne 17. března 1995), v části, ve které narozdíl od právního předpisu Společenství uvedeného výše povoluje vyloučení osob, které „nesplnily povinnosti vztahující se k placení příspěvků na sociální zabezpečení pracovníků podle italských právních předpisů nebo podle právních předpisů státu, v němž jsou usazeni“ nebo osob, které „nesplnily povinnosti vztahující se k placení daní a poplatků podle italských právních předpisů nebo podle právních předpisů státu, v němž jsou usazeni“ z výběrového řízení, vykládán s ohledem pouze na nesplnění – ověřitelné ke dni uvedenému výše (uplynutí lhůty stanovené pro podávání žádostí o účast nebo bezprostředně před zadáním, i prozatímním, zakázky) – těchto povinností, aniž by byl přikládán význam následujícímu „vedení do pořádku“ jejich postavení?

3) Nebo naopak může být vnitrostátní zákonodárce (pokud s ohledem na to, co je uvedeno v otázce 2 výše, bude rozhodnuto, že vnitrostátní právní předpis není v souladu se smyslem a účelem právního předpisu Společenství), považován s ohledem na omezení, kterým podléhá pro účely provádění pravidel Společenství obsažených ve sporné směrnici, za oprávněného k zavedení možnosti ucházet se o zakázku pro osoby, které ačkoliv „nesplňují povinnosti“ ke dni uplynutí lhůty stanovené pro účast na řízení, nicméně prokáží, že mohou své postavení uvést do pořádku (a že pro to již podnikly příslušné kroky) před zadáním zakázky?

4) Pokud bude rozhodnuto, že výklad uvedený v otázce 3 je možný, tedy dovoluje zavedení pružnějších pravidel ve srovnání s přísnějším výkladem pojetí „splnění“ povinností zákonodárce Společenství, jsou tato pravidla v rozporu se základními zásadami Společenství jako zásadou rovného zacházení pro všechny občany Unie nebo – s ohledem pouze na výběrová řízení – zásadou rovných podmínek pro všechny osoby, které podaly žádost o účast na takových řízeních?

(¹) Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1.

Žaloba podaná dne 7. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-236/04)

(2004/C 190/19)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. června 2004 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou M. Shotterem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se:

— směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení („přístupová“ směrnice)⁽¹⁾;

- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací („autorizační“ směrnice) ⁽¹⁾;
- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací („rámcová“ směrnice) ⁽²⁾;
- směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice „o univerzální službě“) ⁽³⁾,

nebo v každém případě tím, že Komisi o takovýchto předpisech neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které jsou mu uloženy na základě článku 18 přístupové směrnice, článku 18 autorizační směrnice, článku 28 rámcové směrnice a článku 38 směrnice o univerzální službě.

2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Lhůta stanovená pro provedení směrnic uplynula dne 24. července 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7
⁽²⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21
⁽³⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33
⁽⁴⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51

Žaloba podaná dne 7. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-238/04)

(2004/C 190/20)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. června 2004 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou O. Beynet a A. Whelanem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že správně neprovedla článek 1 a čl. 2 odst. 3 směrnice 90/338/EHS o hospodářské soutěži na trhu telekomunikačních služeb ⁽¹⁾, ve znění směrnic 95/51/ES ⁽²⁾ a 96/19/ES ⁽³⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice, jakož i z čl. 249 (dříve čl. 189) třetího pododstavce Smlouvy;
2. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní dovolávaná tvrzení:

Francouzská právní úprava přináší problém slučitelnosti s právem Společenství, týkající se podmínek udělování licence k poskytování telekomunikačních služeb kabelovými operátory.

Pokud jde o poskytování telefonních služeb, francouzská právní úprava zavádí povinnost konzultovat obce nebo sdružení obcí před vydáním licence k poskytování telefonických služeb prostřednictvím kabelových sítí. Tato povinnost vyvolává četné problémy vzhledem k čl. 2 odst. 3 směrnice 90/388, ve znění směrnice 96/19/ES, a to nedostatek průhlednosti konzultačního řízení, nepřiměřené správní uvážení obcí při formulaci jejich stanovisek, nejistotu týkající se objektivnosti řízení z důvodů vazeb mezi některými obcemi a operátory, diskriminační aspekt řízení, které se nepoužije na ostatní dodavatele telekomunikačních služeb a nebezpečí diskriminace mezi různými kabelovými operátory.

Právní úprava, podle které musejí kabeloví operátoři systematicky informovat všechny obce, dotčené umístěním jejich sítí, vytváří doplňující povinnost ve vztahu k obecné zásadě volného poskytování služeb, uplatňující se na ostatní operátory telekomunikačních služeb. Vzhledem k tomu, že žádná objektivní skutečnost neodůvodňuje toto rozdílné zacházení, je francouzská právní úprava v tomto ohledu diskriminační a je v rozporu současně s ustanoveními článku 1 a čl. 2 odst. 3 směrnice 90/388/EHS, ve znění směrnic 95/51/ES a 96/19/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 192, 24.7.1990, s. 10.

⁽²⁾ Směrnice Komise 95/51/ES ze dne 18. října 1995, kterou se mění směrnice 90/338/EHS s ohledem na zrušení omezení pro použití sítě kabelové televize k poskytování již liberalizovaných telekomunikačních služeb (Úř. věst. L 256, 26.10.1995, s. 49)

⁽³⁾ Směrnice Komise 96/19/ES ze dne 13. března 1996, kterou se mění směrnice 90/388/EHS s ohledem na provádění úplné hospodářské soutěže na telekomunikačním trhu.